

[Miljøministeren]

lighed for de funktioner, der må være i en landsby, for at den kan overleve.

Når der opstår ønsker om udvidelse af en virksomhed, hvor det går godt, må det naturligt være sådan, at den flytter et andet sted hen.

Derfor må jeg selvfølgelig afvise enhver mistanke om, at denne indsats for at hjælpe landsbysamfundene skulle være begrundet i kommerciel interesse, i at øge værdien af de nedlagte landbrugsbygninger.

Hr. Hjortnæs var lidt i tvivl om, hvorvidt en sådan tanke kunne skabes i mit hoved. Jeg må sige, at jeg ser det som et vældigt middel til at hjælpe landsbysamfundene.

Det er korrekt, som hr. Poulsaard har oplyst, at en undersøgelse viser, at 10 pct. af de bygninger, der bliver ledige, direkte kan anvendes til lager eller til en håndværkss virksomhed eller noget andet, som grosted for en, der har trang til at skabe noget. Hvor har unge mennesker ellers denne mulighed?

Men det skal siges lige så klart, at i overvejelserne har jeg selvfølgelig haft klart for øje de sikkerhedsbestemmelser, der skal til, for at vi ikke kommer til at overtræde zone-loven, for at vi ikke kommer til at ødelægge det, der er sat op for at beskytte vores natur. Derfor skal der heller ikke være tale om udvidede vandanlæg eller vejanlæg eller noget i den retning. Det skal være i de bestående bygninger.

Jeg ser det ikke som noget odiøst, at man har rejst denne frygt, for den må naturligt være der, for at vi hele tiden kan afpasse hensynet – dér har fru Dagmar Mørk Jensen formentlig ramt noget helt centralt – til miljøet, hensynet til landsbybeboerne. Kan vi få de to passet sammen? Jeg mener, det er gjort ved dette lovforslag. Jeg er helt parat til at vurdere, om der kunne være andre ting i det, som vi må tage hensyn til.

Man er betænkelig fra et par partiers side med hensyn til grænsen på de fem medarbejdere. Det er klart, at hvis det går godt og der er plads, så var det da dejligt at få flere. Men i virkeligheden ligger der i denne grænse en opblødning af den nuværende praksis, hvorefter der ikke må beskæftiges fremmed arbejdskraft. De fem omfatter selvfølgelig både den, der står for det, og den, der er med i arbejdet, men også dem, der eventuelt har det som arbejdsplads.

I lovforslagets bemærkninger står der, at der ikke må være tale om en egentlig industriel virksomhed, men at lovændringen til sigter at lette etableringsadgangen for mindre industri- og håndværkss virksomheder m.v., altså netop at man ikke får personer beskæftiget, der ligesom tvinger til en udvidelse, der går ud over de bygningsmæssige rammer.

Jeg er ked af, at det i debatten i dag om et så vigtigt initiativ over for en del af det, der er nødvendigt, for at vi kan bryde udviklingen i landsbyerne, ligesom stilles op som et skræmmebillede: nu forsøger vi i virkeligheden ad bagdøren at ødelægge hele vores natur ved at bryde zoneloven i praksis. Det er ikke det, der er tanken, tværtimod, men vi skal sikre os, at det ikke kan ske. Derfor er det meget væsentligt, at det udvalgsarbejde, der nu skal gå i gang, har det for øje. Jeg håber, at vi i fællesskab kan finde en løsning, der tilgodeser begge disse hensyn, og at landsbyerne får yderligere en redningsmulighed.

Hjortnæs (S):

Hvis miljøministeren vil gøre sig den anstrengelse at læse grundigt det, ministeren har sagt fra Folketingets talerstol, vil jeg tro, at han vil blive dybt bekymret over den vejledning, han har givet landets myndigheder med dette indlæg.

Ministeren prøver på den ene side at fastholde de grundlæggende principper i by- og landzoneloven. På den anden side taler ministeren varmt om de iværksættere og unge mennesker, som kan sætte noget i gang, osv. Hvad skal de stakkels myndigheder tilrettelægge tingene efter? Hvad er det for en vejledning, de får af landets minister?

Jeg var bekymret nok, da jeg læste forslaget igennem, ud fra nogle mere retlige synsvinkler. Når man anvender udtryk som »der ikke ombygges i væsentligt omfang«, »kan der etableres et mindre, ikke skæmmende oplag efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse«, kan jeg blive bekymret og sige: hvad er det for nogle retsregler at lave? Og så hører jeg samtidig ministerens indlæg, der i den grad skaber usikkerhed om, hvad det er for en praksis, myndighederne skal prøve at anlægge efter dette forslag til nye bestemmelser.